

DET STUNDAR NYA TIDER

Vi hör ofta talas om allt det nya som präglar den tid vi nu upplever. Livet gestaltar sig anhorlunda än förr innebärande så stora förändringar för oss alla, att det är som om en skiljemur reste sig mellan det som fordom var och det som skall komma.

Den med förhållandet obekante vill ha bekräftelse på sanningen i det som sägs. Den tid är förbi, då man anbefalldes att tro utan bevisföring, därför skall det vittnesbörd mängden begär givas, men den bör vara redo ta emot till förståndsmässig prövning de argument som framlägges.

Om vi med vetenskapens iver att finna belägg för vårt påstående, granskar hur livet i dessa dagar utvecklas på vår jord, skall vi finna att alla djurs ändrade vanor tyder på att själva materien förändrats. Det må vara möjligt att finna orsaken till att deras beteende ändrar riktning och att arter återuppstår, som varit utdöda i årtusenden. Vi kan inte komma undan med förklaringen att det är tillfälligheter, eftersom förändringarna icke uppträder tillfälligt, de kan iakttagas över hela jorden. Dessutom är beteckningen tillfällighet en term vi har att överge såsom varande en räddningsplanka för den som vill blunda för rätta förhållandet.

Det är i själva verket så att den luft dessa djur andas och det vatten de lever i har ändrat struktur, men förändringen är av andlig art och kan icke kemiskt påvisas. Men en dag kanske även detta blir möjligt.

Dessa förändringar överensstämmer med de omgestaltningar i livsföring människan genomgått. Hon har vaknat till ett nytt slags tänkande. Den blinda tron, föreskriven av kyrkan, har ersatts med logiskt övervägande, och bundenheten vid det materiella har börjat ge vika. Människan i gemen har inte vaknat till insikt om högre världars påverkan, men de som visat sig mottagliga - och de är många i vår tid - här nått långt i förändligande.

Samtidigt som vi i vår omgivning finner den mest utpräglade världslighet, ser vi ur denna nöjeslystnadens hetsdans detta nya växa fram, bestående i en längtan bort från alla överdrifter i de lägre begärens tillfredsställande, en längtan upp mot högre målsättning. Vi finner att många söker kunskap om högre världars tillvaro, de vill nå kontakt med väsen, som lever på högre plan än de själva.

Även om denna strävan utvecklas under primitiva former, så som när väckelserörelser sveper fram över länderna, vilka med buller och allsköns tingeltangel söker fånga de lätttrörda med sina manande rop, visar den vilket syftemålet är. Att komma bort från det vanliga, att finna något som vidgar blickfältet och tillfredsställer längtan efter förståelse för det som synes oförklarligt.

När människan nått därhän att intresset väckts för andlig forskning, har något väsentligt hänt henne. Det vägsäl, där hon tvekande stått, har tvingat henne till ett avgörande, och hon har så tagit steget fullt ut på den väg, vars mål är att finna sanningen. En efter en slås portar upp, ledande henne till de riken där vishet vinnes, och hon sporras i sitt sökande efter svar på alla frågor.

Överallt runt hela vårt jordklot äger samma företeelse rum. När hon kräver bevis för att ett nytt tillstånd inträtt för alla, är inte dessa portar mot andra världar, som slagits upp, just sådana bevis? Portar mot den yttre rymden? Månfärder företas, även om de är obemannade, är det inte något helt och hållet annorlunda som därmed har ägt rum?

Besökare från andra världar kommer till vår jord, vi vet att det är så, även om all världens regeringar i skräck förnekar sanningen härom. De kommer för att bistå oss vid mötet med den nya form av tillvaro vi står inför, de vill lära oss hur andra planeters invånare lever sitt liv så annorlunda än vårt sätt, något som vi borde förverkliga här hos oss.

Det ligger något revolutionerande nytt i detta att vi blir utsatta för dessa besök och kan därav dra den slutsatsen att vår nya livsform är av betydelse även för våra grannar utanför våra gränser. Det är också ett gott bevis för det annorlunda i tiden, att vi överallt i vår västerländska kultur bildar studiegrupper fria från alla kyrkliga band, för att förmedla kunskapen om andevärlden.

Det är Västerlandets uppgift att utforma detta nya. Österns länder har i sina religioner varit fria att söka förbindelse med högre världar genom inhämtandet av kosmisk kunskap. Deras lära om reinkarnationen låter dem förstå att vi så småningom utvecklas genom många jordeliv upp mot högre tillstånd. Västerlandet har hållits tillbaka av en kyrka som förbjudit allt tänkande, allt sökande efter sanningen. Den har velat tvinga oss till underkastelse, och så länge människan stod kvar på sin primitiva utvecklingsnivå var detta möjligt att genomföra. Nu kräver hon att själv handha utformningen av sitt öde.

Denna hennes önskan att själv söka får icke förkvävas. Hon skall icke förtröttnas i att efterforska den visshet hon vill vinna. Värde av en lära skall hon förstå att bedöma genom det som kommer ut därav. Ty om det höjer människan är dess halt av tillförlitligt slag. En nystartad religiös riktning skall uppmuntras om den ger andlig lyftning och lär ut något väsentligt, men glömd aldrig att massanslutning aldrig är bevis på högt värde. Det som tillfredsställer den stora hopen kan vara till nytta för att väcka till liv en slumrande längtan bort från vardagen, men den som ställer krav på kvalitet lämnar snart de möten där det primitiva kommer till uttryck.

Det som skall arbetas fram skall ges ett högre syfte, tänkandet skall upparbetas till fulländning. Ett fördjupande av tanken i stillhet är att föredraga framför diskussioner, ty även om dessa äger rum med likasinnade hindrar de, drivna för långt, den egna själens egenskaper att komma till uttryck. Om ens åsikter inte sammanfaller med motpartens blir man lätt förvirrad, tror att man inte funnit rätt uttryck för inneboende känsla, och så råkar det intuitiva på avvägar. Den egna viljan till frihet i tänkandet skall stärkas till motstånd mot yttre påverkan, och endast det som i sig äger kvalitet skall tillåtas ta ens intresse i besittning.

Det är med viljekraften vi skall höja oss över vår begränsning, låta höga andemakter ta vårt väsen i sin vård och leda oss mot en kunskap, som visar oss det nya, det helt annorlunda i det liv som väntar oss. Dessa krafter leder oss in i förhållanden, där vi lär känna sammanhanget i den kosmiska världen, lär oss förstå att vi icke är isolerade jag-människor utan står i samband med världsalltet och är en del därav.

Vår jord har alltför länge varit avstängd från yttervärlden, egocentrisiteten har odlats i vår avskildhet. Den gamla tron att vi är universums medelpunkt lever kvar, även om vi icke längre tar det bokstavligt. Ofta hör man den frågan framställas, om det möjligen kunde tänkas att det funnes liv på andra himlakroppar. Om vårt andliga förstånd växte i kapp med de tekniska uppfinningarna, då skulle vi inse, inte bara att liv där finns, utan att allt är liv. Från den minsta sten vid vägkanten upp till den klaraste mänskliga hjärna är liv. Universum är liv, det består av liv, det inte endast framkallar liv.

Allt detta skall vi lära acceptera. Mycket återstår för mänskligheten därvidlag, men vi skall inte misströsta, med ärlig vilja är vi där en dag.